Ч. 142. (2065). Субота, 29. червня 1935. Рік XIII

НОВИЙ ЧАС

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЩОДЕННИК
ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ, КРІМ ПОНЕДІЛКІВ І ДНІВ ПО УКРАЇНСЬКИХ СВЯТАХ

Ціна 15 гр.

ПЕРЕДПЛАТА:
В КРАЮ: місячно 3.— зл.; чвертьрічно 9.— зл.; піврічно 18.— зл.; річно 36.— зл.
У ЛЬВОВІ з доставою до дому місячно 25 грошів дорожче.
ЗА ГРАНИЦЕЮ чвертьрічно: Австрія 9 шілінгів; Чехи 45 кч.; Франція 50 фр.; усі прочі краї 18.— зл.

АДРЕСА:
»НОВИЙ ЧАС«, Львів, Косцюшка 1/а.
„NOWYJ CZAS“,
Lwów, Kościuszki 1/a.
Телефон Редакції: 106-19.
„ Адміністрації: 230-13.
Конто П. К. О. Львів 501.505.
„ Прага (Чехи) 78.726.
„ Відень Е — 124.812.
„ Париж с, с 180066.

Привіт Молодим Борцям за Ідеї!

У днях 29-го і 30-го червня ц. р. українська молодь Станиславівської Землі святкує своє свято — Свято Молоді. Впродовж двох днів Станиславів гоститиме в своїх мурах тисячі нашої молоді, що прибуде туди, щоби засвідчити свою снагу до освіти й культури, свою гарячу любов до рідного народу й пошану до його національних цінностей.

Кожне національне свято, кожний народній здвиг має велике значіння для освідомлення народньої маси. Зокрема національні свята і здвиги, що мають загально-народній маніфестаційний, а при тому виховний характер, викликують загальний підйом духа та причиняються до затіснення братерських взаємин і закріплення національної свідомости.

Те, чого часом не можна осягнути цілою низкою річевих рефератів чи найкращих статтей, легко можна осягнути масовими здвигами.

Хто був на війні, знає, яке рішаюче значіння для успіхів і остаточної перемоги армії має її психічний стан. Тому досвідні стратеги дбають не тільки про належне вишколення й вивінування армії, але й головно про її »психічний стан«, про її боевий дух.

Таксамо, як для збройних змагань треба того духа й для успіхів у виховних, громадських і національних змаганнях, ба, й для видатної економічної праці. Цей »психічний стан« ділає позитивно на маси, дає їм енергію перемогти всілякі внутрішні труднощі чи невзгодини й силу протиставитися супротивним наступам, твердо боротися за слушну справу.

Правда, світогляд і характер кожної окремої людини формується й сталиться шляхом виховання, шляхом щоденної життєвої практики та під впливом її окруження. Одначе є справи спільні й першорядної ваги для більших чи менших гуртів, для суспільних кляс і цілого народу. Для спільних зусиль і досягнень доконче оттого спільного піднеслого »психічного стану«. Бо тільки позитивний, твердий дух — *боронить, будує, творить!* Натомісць душевне заломання, яке тут і там дається завважити, причиняється до зневіри, пригноблення й резигнації, а вслід за цим до програної на цілій лінії. Отже, зі становища загальнонаціонального необхідно так формувати цей »психічний стан«, щоби таке душевне заломання не могло мати місця.

Того рода національні свята мають у нас свою світлу традицію. Згадаймо масовий зїзд »Соколів« і »Січей« у 1914-тому році. Згадаймо й пізніші, вже післявоєнні такі здвиги, а особливо гарно підготовані і виведені ріднoшкільні свята зприводу 50-літнього ювилею »Рідної Школи«. І саме Станиславівщині припала була тоді пальма першенства у прегарному зорганізуванні ріднoшкільного ювилейного свята.

В найближчих двох днях зароїться знову станиславівський майдан українською молоддю, що прилине з усієї Станиславівської Землі. А разом з нею прибуде й старше громадянство, щоби подивитися на виступ своєї молоді, цього справдішнього цвіту й слави українського народу.

Цьогорічне Свято Молоді в Станиславівщини має заактивізувати молодь цілої округи, звязати її з нашими змаганнями на різних ділянках українського життя, поставити перед очі нашої молоді низку великих позитивних завдань, до яких повинна змагати наша молодь у дружній згоді з своїми ідейними батьками, з цілим українським народом.

Цвіт і слава українського народу.

Клич — *в єдності сила* — мусить славові відбувається під кличем загального обєднання всіх українських сил для скріплення нашого національного життя на всіх його ділянках. Тому до співпраці в зорганізуванні цього свята Окружний Комітет Свята Молоді притягнув членів усіх наших загальнонаціональних організацій, як »Просвіта«, »Рідна Школа«, »Сільський Господар«, Кооперація, Український Спортовий Союз, Союз Українок і інші.

Клич — в єдності сила — мусить бути рішальний у добі сучасного лихоліття, бо тільки під цим кличем поборемо всі труднощі й перепони й наближаємося до здійснення наших задушевних мрій.

Тому — щиро витаємо нашу Славну Молодь, як аванґард нашої позитивної творчої праці й наших змагань для добра й на славу великого Українського Народу!

———o———

Закон про організацію народу підчас війни

У Франції роздали між послів проект закону про організацію народу підчас війни. Закон ставить собі метою вразі війни *змобілізувати якнайскорше всі можливі засоби оборони.* Закон говорить про використання людського матеріялу і всіх джерел національного багатства. Всіх французів мужеського полу можуть покликати до оборони без права до відшкодування. Майно громадян можна також ужити для війни, навіть під примусом.

Уряд задержить собі загальний провід у війні, а воєнними операціями покермує Начальна Команда.

———o———

Землетрус у Німеччині

Берлін, 28. червня. (ПАТ). Незвичайно сильний землетрус був учора в Бадені, Віртембергії і Баварії. В Карльсруге землетрус був такий сильний, що прохожі на вулиці мали враження, якби розступилася земля. В мешканнях землетрус порозкидав меблі. Шкоди покищо невідомі. В геодетичнім інституті апарати поважно ушкоджені.

У Віртембергії та Баварії землетрус тривав около 10 хвилин. Найсильніше відчуто землетрус в оклицях Боденського озера. В місцевості Балінґен землетрус був такий сильний, що мешканці в переполосі почали тікати з домів на вулиці. Про шкоди і втрати покищо немає вістей.

Догадуються, що було це тектонічне потрясення й що його огнище було у Швабських Альпах. Полоса потрясення була незвичайно велика, бо й у Швайцарії відчуто вчора вечором сильні потрясення.

Згідно з комунікатом сейсмографічної стації в Мюнхені землетрус, що його вчора вечором відчуто, був найсильнішим від року 1911. Про силу потрясення свідчить факт, що сейсмографічні вказівки випали з апаратів і сейсмографічна стація могла занотувати тільки початок землетрусу.

З різних сторін Баварії повідомляють про дальші потрясення землі.

———o———

ЗЕМЛЕТРУС В АВСТРІЇ.

Вчора в 16-тій годині майже в цілих австрійських Альпах був сильний землетрус. У полудневих Альпах був землетрус ще нині рано.

———o———

ГІТЛЕРИЗМ МІЖ НІМЦЯМИ В РУМУНІЇ.

В румунськім Семигороді поширюється між тамошніми німцями національний соціялізм. Семигородські німці мають звязок з Берліном емісаріями. Хоч румунська влада видала заборону творити гітлерівські організації, всетаки гітлеризм виявляється там в уличних демонстраціях і заворушеннях.

Румунська преса критикує гостро цей рух і стверджує, що боротьба між гітлерівцями і демократами загострює також партійні взаємини в румунів.

———o———

ДРІБНІ ПОЛІТИЧНІ ВІСТІ

— **В Ліоні** рішила секція Союзу Оборони Прав Чоловіка і Громадянина виключити з членів б. французького премієра Ерріо.

— **До Палестини** прибуло в місяці травні ц. р. 4000 іміґрантів.

— **У Парижі** фінансова комісія палати послів приняла 14 голосами проти 7 проєкт закону, що признає 300 мільйонів франків як додаткові кредити на військові цілі.

— **В Берліні** засудили 5 комуністів за ком. діяльність — двох по 10 літ тюрми, двох по 9, а одного на 7 літ.

ЦЕРКОВНА ОРГАНІЗАЦІЯ Й ДІЙСНІСТЬ НА ВОЛИНІ

Від Редакції. — Від одного поважного громадянина дістали ми цю статтю. Зуваги на велику вагу порушеного в ній питання містимо її в цілості в надії, що дискусія на цю тему причиниться до належного зясування цього важного питання.

—o—

1. Фальшивий ентузіязм.

Минув у квітні рік, як волинська дієцезія зпід »батьківської« опіки митр. Дениса перейшла під пастирський провід архиеп. Олексія Громадського. Пригадується великий ентузіязм, виявлений гуртком людей, що обєдналися на плятформі й під прапором П. Певного. Зміну цю афішували вони, як рішучий зворот у Православній Церкві на Волині й заповідь її санації; як перемогу української людности над навязаною їй церковною московщиною; як велетенський культурний здобуток, одержаний завдяки їх політичній мудрості та невсипущим стараням і т. п.

Хто хоч поверховно слідив за церковним життям у Польщі впродовж останніх 15 років, відчував фальш цих величань; розумів, що новому волинському владиці витворюють марку — очевидячки — з наміром заспокоїти українську людність запевненням, що все складається тепер найкраще, прихилити її до нового духовного провідника, витворити йому сприятливі умови для успішної праці. Ну, й щось на цьому для себе заробити: вибілити в очах людности свою мило підмочену українську репутацію.

І справді, перед арх. Олексієм відкрилася можливість продуктивної церковної роботи, а передусім — зліквідувати той розгардіяш, витворений у Православній Церкві на Волині, завдяки 15-ти рокам управління митр. Дениса; усунути з неї авантурників і спекулянтів, що їх багато в рясах і без ряс розплодилося через останні роки, впровадити церковне життя в натуральні його береги.

Українець з походження (вигодувався в родині докудівського дячка на Підляші); добре ознайомлений з Волинню (бо працював на ній у 1919—1923 рр. біля епископа Дениса на вищих епархіяльних становищах, а потім, перейшовши до Гродна, щороку її відвідував і особисто знав усіх визначніших її представників так духовних, як і світських), — арх. Олексій міг би звитися тим осередком, навколо якого солідарно обєдналась би ціла православна українська Волинь.

На великий жаль і на своє нещастя, не здобувся він на ролю, яка йому визначалася. Забракло в нього потрібної сили волі й рішучости. Замісць того, щоби зараз же, по приїзді на Волинь, усунутися від усяких впливів московського чорносотенства, які керували управлінням митр. Дениса, стати на належний шлях і у витвореній сприятливій атмосфері повести відповідну церковну роботу, оточив себе людьми, які вивели на сліпу стежку його попередника, й почав продовжувати лінію, ведену останнім. Навіть більше: не вважаючи на ентузіязм певняків, узнав за потрібне ввійти в коншахт з місцевим волинським РНО і при нагоді публично скласти перед його представниками посвідчення своєї »істінно-русской« правовірности, чого певняки старалися недобачати, або що пояснювали собі, як жарти з російської чорної сотні. Коли в Рівнім барон Штейнгель (»председатель Вєрховнаво Савєта РНО« в Польщі; про нього й про названий »Савєт« мова буде дальше) публично привітав його, він у приняві офіційних осіб і певняків відповів: Владімір Фйодоровіч, можете бить увєрени в том, что я Ваші взгляди знаю і **вполнє іх раздєляю**« (»Рус. Голос« ч. 14. Підкреслення наше). Іншого разу, візитуючи Волинь у вересні 1934 р., арх. Олексій запевнив РНО-вських діячів »клятвенним завєреніем«, що пока я на Волині состою архієреєм, українізації не допущу, а єслі і терплю нєкоторие українізированние приходи, то ліш потому, что оні українізировани при митр. Діонісіє«. (Там же ч. 19, статтє »Церква і Нарід«).

Подібні освідчення »український« владика складав не тільки перед москалями й РНО-вськими діячами, а навіть і перед представниками українського громадянства. Коли напр. делегація володимирчан просила його дозволити на чергування українських відправ з словянськими у Володимирськім Соборі, то дістала відповідь: »Що це ви? Знову полікарповщину тут заводите? Не буде цього«. (»Діло« ч. 96).

Заяви ці не є пустими словами: в них міститься світогляд і пастирська програма епархіяльної влади. Бо минув уже рік, як арх. Олексій керує Волинню, але ніодної парафії за той час не зукраїнізовано й у церковнім житті ніякої санації не наступило: всі подані в цій справі парафіянами прохання пішли до консисторського архиву, або й до коша.

(Дальше буде).

Вражіння німецького журналіста з поїздки по Польщі

(Докінчення)

Маленький світ ця Волинь — пише Коїц — з цим своїм піском, сосновими лісами, зі сумерком, який нагло покриває цілу землю. Світ в малому, в якому на одній ниві, тісно поруч себе живуть народня ненависть і господарський бій...

Коїц не втерпів і з Луцька поїхав під московсько-польський кордон. Нічну темряву — пише він — прорізували гострі, ясні ракети. Це московська прикордонна сторожа освічує границі, щоби виловити нещасних втікачів, які під охороною ночі втікають з країни смерти й жаху. Тисячі прокрадаються ночами в Польщу, ледви сотки добиваються туди щасливо. Коли не було вітру, Коїц виразно чув сальви машинових крісів...

В Луцьку Коїц стрічався в українському клюбі з послами, стрічався з молодими людьми зпід стягу »Вістника«, говорив зі селянами.

І дивно — пише він — що ми в Німеччині так дуже мало знаємо про український нарід у Польщі. Хто з нас знає про великий роман про Мазепу Богдана Лепкого, чи про молодого Косача, про »Волинь« Самчука, про твори Галини Журби, якої волинські сільські повісті носять сліди доброї німецької школи?

Коїц добачує тут головну причину у тому, що життєва поволока українців постійно збільшує ряди еміґрантів. Вслід за тим і політичне й духове життя українців розсівається в численних ґрупах, які взаїмно сваряться, а вігба майбутности є неґативна. І так оставляється надія на майбутнє й пристрасна віра.

Ця пристрасна віра є цікавим явищем серед цього народу: прошаки й селяни, жінки й дівчата в молитовнім екстазі клячать на холодній долівці соборів, церков і каплиць та моляться душею й тілом. Не дивота, що німецький поет Райнер Марія Рільке найшов щойно тут образ Бога, не дивота, що польські письменники, як Словацкі, Семенські користали з цього українського народнього добра.

Тисячами голосів заговорила до автора Волинь: **дике життя,** багата сучасність, нужда й надія селян, воля стати народом і панувати, гаряча віра й серця, повні сумнівів, горді сни в прозолоті ранку й неспокійна душа — все те, все — пише Коїц — беру я зі собою; вяжу з імям цього народу, що сьогодні, так, як перед віками, щойно починає жити. Поволі йде цей край крізь історію й. тільки часом надслухує здивований, чи не стугонить земля під вагою чужих батальйонів. А відтак знову вмовкає й неначе засипляє.

І на думку автора, Волинь, ця остання зупинка Европи, має перед собою велике завдання, завдання створити зразок історичної селянської культури.

Автор з Волині переїхав у Пінськ — як сам він пише — »в багна« — а відтак на Виленщину. Багато дещо цікавого можна знайти в цих записках, писаних сміло, відважно й завжди цвітисто.

Ми навмисне вибрали читачам найцікавіші місця про наше тут життя-буття, хоч уваги Коїца про Великопольщу чи Виленщину є не менш цікаві й відважні.

Автор не скриває ні своїх симпатій або антипатій до цього, чи іншого народу, або державних мужів Польщі, не вірить в успішність деяких польських кольонізаційних плянів.

Цікавий є погляд автора на білоруську справу. Він не вірить напр., щоби білорусини вдержалися. На його думку, білорусини не стануть поляками, а поляки-кольоністи затратять свій польський елемент і з цих двох народів, на думку Коїца, витвориться новий, суцільний нарід.

Коїц належить до тих журналістів, які багато передумали, бистро спостерігають і не про все докладно говорять... Подав Г.

— **До Німеччини** приїхало 100 німецьких дітей з Волині на одномісячний побут у Меклембурґії.

— **В Ніцеї** відбулися пропаґандні збори »Круа де Фе« при участі 8.000 людей. Промовляв полк. де ля Рок.

КУЛЬТУРНА ХРОНІКА

Публична продажа рукописів Марії Башкирцевої. У Парижі, в днях 25-го і 26-го червня, відбулася публична продажа рисунків і малюнків Марії Башкирцевої, між іншим теж і її рукопису »Денника«. Марія Башкирцева (1860 — 1884), українська артистка-малярка, була дочкою багатого дідича з Полтавщини. Вчилася малярства у Флєрі і Бастіяна Лепажа. Кілька її портретів находиться в музеї »Пті Палє«. Її паризький дім був осередком духової й мистецької еліти Франції. Спочиває на паризькому кладовищі в Пасі.

Улюблені драматурґи німецької публики. В 1934-ім і 1935-ім році німецькі театри найчастіше виставляли твори Шіллера, а саме відбулося 2100 шіллерівських представлень; в тім числі припадає на »Вільгельма Теля« 472 вистав і на Дон Карльоса 122 вистави. По Шіллері перше місце займає Шекспір (350 вистав), Кляйст (290) і Лессінґ (280).

Між сучасними авторами найбільше разів грано пєси автора-селянина Гінріхса (1680 разів). Його »Сварка за Йоляндy« — історія нещасної свинки (!) — йде вже два роки в Берліні. Інших авторів грано по 750, 650, 390 чи 360 разів.

З чужинецьких драматурґів найчастіше виставлювано »Вахляр леді Віндермер« Оскара Вайльда (345 вечорів), »Товаріщ« (168) і »Шклянка води« Скрайба (130).

Плебісцитовані академіки. Консервативний французький щоденник »Фіґаро« розписав між своїми читачами анкету, котрим членам французької академії за останніх триста літ, належить справедливо титул безсмертних? Відповіло шість тисяч читачів. Інтелектуальний рівень читачів »Фіґаро« є назагал високий, тому вислід анкети має своє значіння. І так Шатобріян одержав перше місце — 5,748 голосів; Юго прийшов щойно по Лямартіні, Босіє побив Вольтера трицяти голосами; Вольтер чотирома голосами перевищає Корнея; Ля Фонтен має пять тисяч прихильників; по пять тисяч голосів одержали: Ля Бріер, Мюссе, Буальо, Монтескіє, Біфон; Ліоте, Фош, Клемансо, Кольбер, Жофр, Віні, Фенельон, Барес і Ренан дістали менш-більш рівну скількість голосів; Ампер — 2 тисячі й 4 голосів; Дюма — син ввійшов теж у склад »ідеальної академії«. Зате плебісцит випав некорисно для таких велетнів духа, як: Сен-Бев і Меріме.

»Фіґаро« просив теж зложити лісту з десяти імен — людей, що не були членами академії, хоч їм це вповні належалось. У висліді голосування ввійшли на лісту: Мольєр, Паскаль, Бальзак, Декарт, Мішле, Фльобер, Бодлер, Доде, Шеніє і Ґаліені. Характеристичним обявом є те, що голосуючі забули за Жан-Жак Русо, Дідро й що найважніше за Стендаля. Як бачимо, направляти похибки, чи недомагання інших, досить трудна справа.

Музей Гайдна в Айзенбах. У маленькому австрійському містечку Айзенбах відкрито тепер музей памяток великого композитора Йосифа Гайдна. Як відомо, композитор жив там довгі роки і найкращі свої твори писав у тій місцевості.

———o———

ВІЙНА В АБИСИНІЇ

— тема розмов мін. Ідена з мін. Лявалем

Мін. Іден, що в товаристві шефа секції закордонного уряду Штренга прибув учора в 10-тій годині рано до Парижа, в годині 11.45 відвідав французький уряд закордонних справ і відбув негайно розмову з премієром Лявалем та з ґенеральним секретарем міністерства закордонних справ.

По розмові прем. Ляваль заявив представникові преси, що **мін. Іден поінформував його про розмови з Мусолінієм.** Мін Іден й я — говорив прем. Ляваль — устійнили **спільні засоби,** що їх будуть примінювати оба наші уряди, щоб здійснити програму з 3-го лютня. Мін. Іден натякнув також на свої розмови з Мусолінієм **про абисинські справи«.**

Дальші переговори відбудуться дипльоматичним шляхом.

———o———

Ліквідація „Т-ва б. каторжників“ в СССР

Небезпечні для цілости большевицької держави

Вчора вечором оголосили в Москві декрет про ліквідацію Т-ва б. картожників і політичних засудженців. Офіційно сказано, що ліквідація наступила на основі рішення загальних зборів цього Товариства.

Завданням Т-ва була взаїмна матеріяльна підмога, а тепер перебрала те на себе держава.

Таким чином перестає існувати в СССР **остання організація, що зберігала традицію передреволюційних змагань.**

Та правдива причина ліквідації Т-ва б. каторжників є та сама, що була при ліквідації »Т-ва старих большевиків«.

Декрет підписав голова Ц. К. В., Калінін і секретар Акулов.

———o———

200.000 совітського війська на сов.-манджурському кордоні

Японський міністр Гірота відбув конференцію з совітським амбасадором Юренієвом у справі подій на совітсько-манджурському кордоні. Гірота заявив, що причину дали совітські вояки, бо ввійшли на манджурську територію. Гірота вимагав створити комісію, що ліквідувала б такі події. Крім того звернув Гірота увагу на те, що **СССР стягнув на совітсько-манджурський кордон 200.000 вояків,** і домагався, щоб СССР зменшив там свої військові сили до одної третини, або до половини, щоб не загострювати совітсько-манджурсько-японських взаємин.

СТАН ОБЛОГИ В ПЕКІНІ.

З Токіо повідомляють: У Пекіні проголосили сьогодні досвіта стан облоги. **Надіються заворушень китайських військ.** Японські війська видали відповідні зарядження для вдержання миру.

ЖИДИ ПРО ТРОЦКОГО.

Представник »Ідіше Пост« відбув розмову з особистим секретарем Л. Троцкого в Льондоні.

Між іншим секретар Троцкого сказав, що **університет в Единбурзі предкладав Троцкому катедру,** але Троцкий катедри не приняв.

Троцкий працює 12 годин у добу. Тепер він пише: **»Історію европейської революції«.** В Норвеґії перебуде він шість місяців, а потім поїде до Копенгаґи і на якийсь малий канадійський острів, де має намір поселитися на довше.

———o———

ДО КАРТУЗЬКОЇ БЕРЕЗИ.

З Варшави вивезли до табору відокремлення в Картузькій Березі двох **комуністів,** П. Санковского і Д. Прешеля.

ТЕКСТИЛЬНА ЦЕНТРАЛЯ

давніш **Стахевич і Абрисовський** давніш

ЛЬВІВ, пл. ГАЛИЦЬКА 12а

фабричні склади першорядних краєвих та закордоних фабрик.
Великий вибір останніх новостей.

Ціни низькі **Відкриття 1. липня ц. р.**

Відродження парляментаризму в Югославії

ЗАЯВА УРЯДУ.

Рада міністрів у Білгороді створила комітет під проводом премієра Стоядіновича, щоб зладити урядову заяву, що її відчитає премієр перед скупчиною.

Комітет покінчить працю 4-го липня ц. р.

ВІДБУДОВА ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ.

У Югославії відроджуються політичні партії, користаючи з нового політичного курсу. Проурядовий часопис »Време« містить заклик голови б. партії радикалів, розвязаної 6-го січня 1929-го року, Стоядіновича — відбути **перше засідання головної управи партії.**

ДВА БЛЬОКИ.

В Югославії зазначуються тепер **два політичні бльоки.** До одного з них ввійшли б давні радикали, давня словінська народня партія д-ра Корошеця, давне югославянське музулманське обеднання д-ра Спаго та давня незалежна демократична партія.

Другий бльок повстає з давної демократичної партії Давидовича, давної селянської партії д-ра Мачка й давної рільничої партії Йовановича.

НОВИЙ УРЯД у ЮГОСЛАВІЇ ВЖЕ УРЯДУЄ.

Югославянський міністр внутрішних справ, д-р Корошець рішив скасувати всі кари, що їх були наложили **адміністраційні власті за політичну діяльність** підчас виборчої кампанії.

— **В Польщі** дня 22-го ц. м. число безробітних було 389.805 осіб.

Троцкій організував убивство Кірова

ЗІНОВІЄВ І КАМЕНЄВ БРАЛИ В НЬОМУ УЧАСТЬ

В Москві виступив Косіор з обвинуваченням Л. Троцкого в організації вбивства Кірова і в оголошенню закордоном заклику вбивати „совітських вождів“.

Косіор заявив, що матеріяли у звязку зі справою Єнукідзе доказують, що Зіновієв і Каменєв були не тільки ідейними, але і фактичними організаторами вбивства Кірова.

Де правда, не знати. Можливо, що цим робом збільшає Сталін свій натиск на троцкістів і позбувається до решти Зіновієва і Каменева.

БОРОТЬБА ПОШТОВИХ ЗНАЧКІВ.

Мадярщина видала значки летунської пошти в ціні 20 і 40 філерів із написом: **»Справедливість для Мадярщини«.** Адміністрація чехословацьких пошт повідомила, що не буде впускати на свою територію листів, оплачених тими ревізіоністичними марками. В цілях репресії, мадярські власті рішили не допускати чехословацьких листів зі значками 25 і 30 гелерів.

———o———

Самогубство Медведя

Б. начальник ленінградського наркомвнуділа, Медвідь намагався покінчити з собою самогубством. **Його врятували і перевезли з тюрми до лічниці.**

Як ми про це повідомляли, по вбистві Кірова Медведя і 12 його найближчих співробітників за непорядність у службі покарали тюрмою.

———o———

Ромен Роллян у СССР

До Москви приїхав автор „Жана Крістоффа“, Ромен Роллян. Він звинявся перед представниками преси, що за останніх 15 літ не міг зпиводу слабого здоровля відвідати СССР. Всетаки він завжди бажав — ще перед смертю побачити СССР!

Побачить, розуміється, те, що йому „товариші большевики“ покажуть... Бо **якби побачив дійсність — помер би!**

———o———

Нова принада СССР для наївних

Англійський часопис „Морнінг Пост“ повідомляє, наче совітський уряд готовиться видати закон про амнестію для всіх тих еміґрантів з СССР, що в хвилину виїзду з СССР не мали ще 15 років, а що набули закордонні дипльоми інженерів, лікарів і т. д.

———o———

Виборча ординація ухвалена в третьому читанні

Сьогоднішнє засідання сойму було присвячене третьому читанні проєкту закона про виборчу ординацію до сойму. Після промови референта цього законопроєкту і послів з поодиноких фракцій, приступили до голосування. За проєктом голосувало 216 послів, проти 89. Неважних голосів було 7. Голосування відбувалося потаємно.

ПАНІ ПРЕВО.

На вчорашньому засіданні паризької палати послів якась п. Прево розкинула з ґалерії на посольську салю салю пачку летючок. Поліція устійнила, що п. Прево є особиста секретарка чоловіка, що йому кілька днів у подібний спосіб заколотив спокій палати послів. П. Прево є також секретарка »Т-ва для підпомоги винахідности«.

———o———

МІН. ІДЕН У ЛЬОНДОНІ.

Мін. Іден вернувся учора вечором до Льондону. Розмови, що їх він вів, були — як про це він заявив — вдоволяючі, але над темами цих розмов ще будуть радити.

Конвенція Союзу Українок Америки

Американська »Свобода« принесла в ч. з дня 27. травня ц. р. телеграму з Ню-Йорку такого змісту:

»У великій салі Українського Народнього Дому відкрито другу конвенцію Союзу Українок Америки. На конвенцію приїхало 48 делеґаток, представниць 27 відділів.

Конвенцію відкрила в пятницю, год. 1.30 попол., пані М. Ленчукова, голова Конвенційного Комітету, витаючи конвенцію від уряду. На її зазив делеґатки відспівали гимни, український і американський, а потім пошанували повстанням з місць померші членицї організації. Далі-ж промовниця представила головний уряд організації, а пані А. Хмецева, як предсідниця, підкреслила вагу зїзду та кооперації місцевих відділів з центральним урядом для розвою організації. Опісля наступив вибір президії до переведення конвенції. — Предсідницею вибрано панну С. Абрагамовську, заступницею предсідниці паню Ю. Яремову, секретарками паню П. Дембіцьку й паню С. Галичинову. Далі поставлено, що всі комісії, що існували до конвенції, мають урядувати й підчас конвенції, тільки для обчислення голосів вибрано окрему комісію з пань: А. Курило, О. Штогрин та І. Козаченко.

Зчерги прочитано надіслані привіти, між ними привіт від Українського Народнього Союза, а потім наступили привіти й звіти делеґаток від поодиноких відділів, причім представниця кожного відділу зясовувала завзяток відділу, його діяльність та маєтковий стан.

Коли-ж звіти покінчено, забрала слово делеґатка з Канади, представниця Союзу Українок у Канаді, пані Іванна Слюсарева. У своїм привіті підкреслювала вона, як головний обовязок української жінки — працю над духовою просвітою та національним освідомленням. Українська жінка не повинна признавати ніякої партії, тільки одну — працю для визволення Батьківщини. Й не повинні існувати політичні границі між українськими жінками Америки, Канади та різних країв Европи.

Вкінці-ж, коло 6. год. перші наради закрито, після чого вечором делеґатки конвенції приймали жіночий комітет Українського Демократичного Клюбу в Ню-Йорку. А в суботу всі делеґатки взяли участь у Службі Божій за здоровля членок Союзу Українок Америки та в панахиді за померших членок у місцевій українській католицькій церкві св. Юрія при 7-ій вулиці. Опісля прочитано низку рефератів на різні сторони діяльности організації та переведено над ними дискусію. Того-ж дня вечором делеґатки взяли участь у конвенційнім бенкеті в готелю »Джордж Вашингтон«. А дискусії над рефератами велися далі ще й на недільнім засіданню, після закінчення яких приступлено до вибору нового уряду, до котрого ввійшли: пані Анастазія Вагнер, як предсідниця; пані Юлія Яремова, панна Стефа Абрагамовська й пані Катерина Ділай, як заступниці предсідниці; пані Пелагія Дембіцька як секретарка українською мовою; пані Анета Кмецева як секретарка англійською мовою; пані Вероніка Костецька як скарбничка; пані Анастазія Рибакова як організаторка; пані д-р Неоніля Пелехович-Гайворонська, К. Щапак-Кедровська й Пелагія Хома як контрольорки.

Голоси обчисляла комісія, зложена з пань: А. Курило, Штогрин і Козаченко.

Наступну конвенцію порішено скликати за два роки до Філядельфії.

Що-ж до теперішньої конвенції, то стверджено, що в неї взяло участь 49 делеґаток як представниць 36 відділів організації.

О. Г.

———o———

З життя віденської кольонії

Серед щоденних турбот за покращання матеріяльних і національних умовин пливе життя віденської української кольонії. Минули ситі роки, коли можна було зорганізувати матеріяльну самодопомогу для бідніших еміґрантів. Кількох добре платних большевиками малоросів розбили були єднання кольонії. Сьогодня вони зникли, будьто виїхали до совітського раю, і вже на Сибірі відбирають нагороду за юдину роботу мурина, або взагалі пропали з віденського овиду. Щойно тоді побачило наше робітництво, що їм не йти разом з цими аґентами та взялося до спільної праці в кольонії.

Вона йде в напрямі загального обєднання всіх дорослих громадян та ратування дітвори від винародовлення. Перше завдання взяв на себе реґенерований Український Клюб, що має гарну, просторну й дешеву домівку при I. Банкгассе 1. На цьому місці слід признати санаційну й організаційну акцію нового голови Клюбу, радн. д-ра О. Тарнавецького, що вратував, так обовязково конечну для віденців домівку від довгів попереднього голови.

В ній відбулися ц. р. різні національні та товариські імпрези, як Шевченкове свято, Свято матері, зібрання дітвори, відчити, сходини, наука національних танків і хору й т. п. — Дітворою займається школка та наша парохія.

Відрадне явище, що наше робітництво горнеться до праці. Танкова ґрупа під проводом нашого американського земляка — студента Амброза Головача, ученика Авраменка, пропагує вдачно серед чужинців наші танки. На днях виїжджає вона на гостинний виступ до Братислави. За свою цінну працю став Головач любленою особою серед віденців.

Остання офіційна статистика показала, що у Відні живе понад три тисячі греко-католиків. Коли б більшість їх була активна — тоді б плило життя кольонії куди краще. Між осторонь стоячими не бракує ворожбитів невдачі й лиха та покривджених тим, що мовляв, через упадок нашої держави втратили вони високі посади. Виходило б, що не вони мали успішною працею закордоном причинитися до вивінування нашої геройської армії в крісові та гарматні набої, й на закордонному форумі, але Україна мала бути збудована для них. Звичайно, що коли зійде наше сонічко, всі вони прибіжуть до нас, на високі посади!

Поминувши цих невдоволенців, має Відень гарне число поважних громадян, які все готові на заклик допомогти кольонії, а один із них лікар д-р Яків Турин став основником ремісничої бурси в Тернополі. Тому спільно зі згаданими та робітництвом і студентством обновлений Український Клюб поведе далі активну працю у Відні. Це тимпаче потрібне, що зближається час всеукраїнського конґресу, на який вишле й Відень своїх представників, а не виключенем буде, що з причини дорогого життя у Швайцарії, — наддунайська столиця стане місцем його відбуття.

В. В.

ПРИ ЗМІНІ АДРЕСИ ПРОСИМО ЗАВЖДИ ПОДАВАТИ СТАРУ АДРЕСУ

Поль Діпон

Власне авто

Кожного вечора, коли лікар Кармелін входив у їдальню, його дружина Ремонда стрічала словами:

— Цікаво, як ти, при такій великій практиці, можеш не купити собі авта?

Для Кармеліна це не було зовсім таке цікаве, але чи можна не пояснити жінці, яка живе у власній віллі з великим городом, ранком бавиться зі своєю дволітньою донечкою, пополудні виходить »подивитися на місто« й відвідати знайомих, а вечором, коли маленька Жермена вже спить, сидить дома й жде свого чоловіка? Чи-ж можна цій жінці пояснити, що таксівка є вигідніша?

Др. Кармелін, який посвячував цілі дні, а дуже часто й ночі своїм пацієнтам, пробував утихомирювати цю »автомобілеву тугу« своєї жінки. Та чи можна з успіхом кидати горохом об стіну? В таких випадках розмова сходила на дуже небезпечні рейки: нудьгу в подружжі. І пан дому тихенько починав уступати з поля бою, бо справді: »що я маю за приємності? Коли ми були разом в театрі? Чи ти взагалі знаєш, як виглядає твоя дочка?«

На ці всі питання годі було найти відповіди тому, хто виходив з дому в 8-мій ранком, їв обід на місті, приходив в 6-тій домів, дещо перекусив і ішов на якесь засідання лікарської палати. А коли б цей хтось навіть найшов був відповідь на ці питання, то тоді наступала доклада характеристика цього »хтося«, його полу, або, не дай Боже і його родини: »всі мужчини себелюби, твій батько також був такий, що бідна мама натерпілася з ним! А твій брат також не кращий... Родом кури чубаті...« —

— Коли по трьох роках подружжя говориться про чубатість мого роду, то що буде дальше? — питав себе др. Кармелін. — А ще найгірше, що тепер молоді мужчини в більшості не женяться, тільки стараються »потішати« замужніх жінок. Чого доброго й мені трапиться така »потіха«!

І др. Кармелін рішився.

Тиждень перед іменинами своєї жінки потелефонував до одного представництва авт, мовляв, він хоче купити авто. І від цього дня почалося пекло. На клініку приходили щоденно поштою тисячі проспектів американських, італійських, австрійських, еспанських, англійських і Бог знає яких, цінників авт. Одно було краще від другого. Зголошувалися різні-презрізні незнайомі, які жертвували своїм часом, знанням, смаком на це тільки, щоби Кармелін купив це авто, а не тамто. І зараз-же черговий незайомий перестерігав Кармеліна перед цим автом, бо на основі статистики в цьому авті згинуло 10 відсот. людей, підчас коли в тому авті, яке має 32 коней, дефект ніколи це трапляється. Кармелін не мав хвилини спокою, по ночах снилися йому різні »марки«, »холодільниці«, »стартери« і інші страховища. А коли ранком відчиняв двері своєї ординаційної кімнати на клініці, замісць недужих, приходили представники фабрик »найдешевших і найбільш солідних авт«.

— Сила волі! — сказав собі Кармелін і в навечеріє уродин Ремонди, під віллею тихо задержалася елеґантна, темно-червона лімузина.

В цей вечір, по словам Ремонди, тільки замужні жінки можуть бути щасливі. Очевидно, коли мають такого чоловіка, як др. Кармелін, що дбає про свою жінку, боготворить свою донечку й завжди старається жінці зробити приємність. Наприклад авто. Чиж це не приємність? Врешті не дивота, що др. Кармелін такий добрий для своєї жінки. А який добрий був її батько для мами!... Вона ще до тепер зі слізми в очах згадує про нього. А чиж брат др. Кармеліна чи не зразковий чоловік?

А коли вечором др. Кармелін із жінкою поїхали на прохід автом, мав враження, що це його перший прохід по шлюбі.

— Ні, мати власне авто це таки велика приємність! — сказав у голос і поцілував руку своєї жінки, яка в день своїх уродин помолодшала на пять літ, замісць, як це є обовязково, на два.

Чергового дня, коли Кармелін прийшов на обід (»тепер, як маємо власне авто, треба користати з цього і частіше робити прогульки«), найшов на свойому бюрку записку від жінки, що вона поїхала за місто »вчитися шоферувати, бо шофер багато коштує«. Зовсім справедливо — подумав Кармелін — це навіть більша приємність кермувати автом — і... пішов назад на клініку. І так повторялося через кілька днів. Кармелін не бачив ні жінки, ні авта. Коли ж одного вечора побачив жінку, то праву ногу вона мала обандажовану. — Це нічого, не лякайся! — потішила його. —

З УСІХ СТОРІН КРАЮ

ЧОРТКІВСЬКА ХРОНІКА

Кооперативна анкета в Базарі

На цьогорічних Загальних Зборах ОСУК в Чорткові виступила дирекція з організаційним пляном, згідно з яким дирекція відбуде по всіх селах повіту кооперативні анкети, і цей плян Збори приняли. Метою анкет є приєднати в члени кооператив усіх громадян і перевести в життя тисячі разів ухвалювані завжди і всюди резолюції, що кожний українець закуповує і збуває всі споживчі артикули тільки в своїй кооперативі і через кооперативу.

Дирекція реалізує плян. Скликана анкета на день 23. червня 1935. до Базару дала так багато річевого змісту, що приявні делегати як представники 18 кооператив у числі 112 людей (в тому 7 жінок) розїхалися з впертою постановою перемогти Базар. А є що перемогати!

Базар наскрізь українське село, має около 400 родин. У кооперативній і просвітно-культурній роботі ведуть перед селяни М. Лотоцький, Д. Мотуз, Д. Побуриний, Й. Шпачинський і інші. У селі є споживча і кредитова кооператива, районова молочарня, читальня „Просвіти“, „Сільський Господар“, Кружок „Рідної Школи“, Спортове Т-во „Луг“, „Союз Українок“, а при Товариствах мішаний хор і дута оркестра. Усі Товариства чинні, до виділів цих товариств входить понад 80 базарян.

У прекрасно розмальованій церкві відправив місцевий парох перед полуднем Богослуження, що його вислухали прибувші на анкету делегати. По Богослуженню оглянули делегати кооперативні крамниці, молочарню, домівку читальні, роблено знимки, а опісля вислухали реферату директора Шмати. Реферат, хоч дещо задовгий, зате вимовний і формою і змістом. Референт представив суспільний лад за панщини, перейшов до капіталізму, а відтак представив значіння і ціль кооперації та вияснив ціль скликаної анкети. Зчерги представив матеріяльний і моральний стан базарських кооператив. Оце стан споживчої кооперативи „Громада“: Заснована вона в 1922. р. по зібранню уділів на 175.000 Мп. У 1924. р. цебто в часі вальоризації майно кооперативи представляло квоту 20 гр. Члени складали поновно уділи. Ишла робота всіми силами базарян. З Базару виемігрувала вся єрусалимська шляхта, а кооператива по ній закупила нерухомости. В короткім часі отворено другу і третю крамницю. З кінцем білянсового року 1934. Кооператива виказала власного майна 21.344.88 зл. За весь час свого існування кооператива мала торгів на 778.981.64 зл. а зиску 73.611.67 зл. Кооператива торгує артикулами споживчими, сільсько-господарськими машинами і закуповує сільсько-господарські продукти. На товарові звороти видала кооператива 7.823 зл., на добродійні цілі 1000 зл., крамарям і управі за їх чинности 19.143.19 зл., селянам за доставу товарів 9.048.29 зл., до запасного фонду перенесла 9123.56 зл. За споживчою кооперативою йде кредитівка, а за нею молочарня, що урухомлена в травні ц. р. нині вже дає 50 кг. масла денно.

При кінці анкети виголосив палку промову о. Василіянин Вигоринський, що підкреслив діяння двох сил у нашому Народі, а саме шляхотних і злих. Одні будуючі, другі руйнуючі. У Базарі ділають безумовно шляхотні сили. Анкету закінчено національним гимном.

СТРИЙСЬКА ХРОНІКА

Попис учнів Вищого Муз. Інстит. ім. Лисенка

(д) На закінчення шкільного року владила Дирекція Філії Вищого Муз. Інституту ім. Лисенка в Стрию 13. червня ц. р. попис учнів нижчих і вищих курсів. Програму попису розділено відповідно до цього на дві частині: 1) продукції нижчих років; 2) продукції середніх і вищих років. Вчасі, коли перша частина мала дитячо-пописовий характер, продукції другої частини робили враження концерту. Учениці й учні, дбайливо підготовлені до виступу вміло вивязалися з завдань. Великі надії виказали головно В. Касараба (IV р. сер. форт,) і З. Савицький (конц. форт.). Всеж на перше місце в цілому пописі слід висунути Олександра Рудницького (I. р. вис. скрипковий концерт Бруха г-моль) так щодо перфектної техніки гри, як і щодо розуміння, вчуття й талановитої інтерпретації концерту. Музичний Інститут, головнож проф. Поваляєчек, мають ким гордитись...

Пописові бракувало... публики; її мінімальна кількість це наявний доказ на брак зрозуміння музичної культури серед стрийського громадянства.

———o———

ГАЛИЦЬКА ХРОНІКА

Концерт в честь Лесі Українки

Філія „Союзу Українок“ в Галичі уладила дня 23, червня 1935. р. у великій салі „Народнього Дому“ в Залукві концерт у честь Лесі Українки. На програму зложилися: Гимн Союзу Українок, реферат про творчість Лесі Українки — п. О. Терпилякової з Крилоса, дві деклямації — в тім одна дитяча, дві сценічні дитячі картини — доволі добре віддані, продукції жіночого хору. На салі за мало учасників. Явилася майже в цілости інтелігенція та дуже мало міщанської молоді; міщан з Галича та селян і жінок з Залукви майже не було.

Сокільська нарада

Старанням відпоручника „С.-Б.“ відбулася в неділю 23. червня ц. р. Повітова Сокільська нарада, що тривала від години другої до пятої по полудні. Нараду отворено відспіванням сокільського гимну; проводив відпоручник „С.-Б.“ Іван Корчинський, секретарював Степан Левандівський з Делієва. На нараді було 36 відпоручників старшин (голови, начальники вправ, четарі і четарки) таких гнізд: Деліїв, Дубівці, Залуква, Комарів, Лани, Межигірці, Перлівці, Пукасівці, Семиківці, Тумир, Тустань.

Темою нарад були біжучі організаційні справи, справа Свята Молоді в Станиславові та районового спята в Галичі, що відбудеться 7. липня ц. р. (зприводуу державної жалоби перенесено з 23. VI.). Накінці переведено пробу з приявними членами старшин: впоряду (І. Корчинський), 16 тактових вільноручних вправ та будови веж (Ст. Левандівський і Мир. Лахоцький) та дівочих серпами і вінками (Анна Глушко і І. Корчинський). Покликано також допомічний діловий Комітет в особах: І. Корчинський (провідник) та члени: Ст. Левандівський, Мир. Лахоцький, студ. Яр. Чавяк, Степ. Леочко, і студ. Самотулка і Андрій Озлович. Нараду закінчено відспіванням сокільського гимну. На нараду не прибули делегати отсих некарних гнізд: Бишів, Блюдники, Дорогів, Кінчаки нові, Острів, Мединя, Викторів, Сапогів.

Бють громи

В неділю 23. VI. в саме полудне ударив грім в хату б. справника коопер. Федя Воробчака, який в той час якраз з ріднею обідав. Грім убив на місці Федя Воробчака, а дітей і жінку трохи приголомшив. Також згоріла від грому хата.

ЗОЛОЧІВСЬКА ХРОНІКА.

Свято Матері

Захоронка Сестер Служебниць у Золочеві уладила цими днями прегарно підготоване і виведене самою дрібною дітворою „Свято Матері“. Враження на приявних було таке сильне, що неоднй матері витиснуло слезу радости.

Іспит зрілости в гімназії „Р. Ш.“ в Золочеві

Матуру здали: Марія Гаврилюківна, Мирон Кузьма, Орест Дмитро Левицький, Василь Рекшинський, Ярослава Руденська і Володимир Сорока. Із зголошених кандидатів двох відпало при письменнім, один при уснім іспиті.

РОГАТИНСЬКА ХРОНІКА.

Іспит зрілости в приватній коед. гімназії „Р. Ш.“ в Рогатині

В днях 12.—22. червня 1935 р. відбувся іспит зрілости в рогатинській гімназії під проводом п. Володислава Даєвского, директора держ. гімназії в Рогатині. Іспит зрілости склали абітурієнти(-тки): Ірина Ярослава Бігос, Василь Вишиваний, Михайло Гармацій, Володимир Дорош, Григорій Кузьма, Іван Ліуш, Олекса Процик, Богдан Стойко. Омелян Теліщук, Григорій Шараневич, Богдан Шафранський. При письменному іспиті репробовано 3, при уснім 4 учнів(-иць). Членами Іспитової Комісії були вчителі VIII. кляси рогатинської гімназії.

Я, знаєш, віхала в рів — адже ж не можна всього так скоро навчитися! В слід за цим треба було направити оба передні колеса авта й тощо. Це »тощо« коштувало кількасот франків, але на світі за все треба платити. І Кармелін за кілька днів заплатив на поліції кару за неправильну їзду, відтак за голосний сигнал вночі й врешті за це, що при числі не було червоного світла. На задніх колесах треба було змінити ґуму (дрібничка: 300 франків), а за кілька днів зголосився до нього адвокат, який в імені своєї пацієнтки, бідної 70-літньої старушки, жадав грошевого відшкодування, бо »ласкава пані зволила переїхати автом, єдину розраду в житті старушки, її улюбленого пса, ямника Пікуся«. Адвокат знав, що ласкава пані не зробила цього навмисне, але треба зрозуміти положення нещасної старушки...

Др. Кармелін зрозумів і заплатив. А коли прийшов біля 1-шої вночі домів, побачив, що його жінка приїхала чужим автом з якимсь невідомим йому мужчиною. — Це пан Кресар — представила йому. — Уяви собі, спрягло в нашому авті спалилося і цей пан був такий ласкав і привіз мене своїм автом. Др. Кармелін подякував ласкавому панові Кресар, якому, між іншим, дуже подобалося в домі Кармеліна. Він говорив до четвертої рано, а коли Кармелін випровадив його через город, пан Кресар з милою усмішкою попрохав:

— Чи не були би ви ласкаві позичити мені на кілька днів 500 франків? Я тепер випадково...

Кармелін пригадав собі спалене спрягло, свою жінку й ніч в чистому полі й пожичив.

Але, коли на другий день податковий уряд прислав йому записку, що його доходи (числячи на основі власного авта) мусіли втроє збільшитися і він до трьох місяців має заплатити втроє більший податок, Кармелін не видержав і зараз-же подзвонив до жінки. Умовилися на обід і коли зійшлися в ресторані, Ремонда обурена сказала:

— Ти уявляєш? Кресар хотів, щоб я з ним поїхала на прогульку. Його автом! Що за нахаба!!

— На це йому було треба 500 франків! — подумав Кармелін і подав Ремонді записку податкового уряду.

Ремонда уважно прочитала й сягнувши рукою по чарку з вином, завважила:

— Властиво, навіщо нам авта? Чи-ж не вигідніша таксівка?

Кармелін поцілував руку своєї жінки, бо жінки завжди говорять правду.

———o———

Новітні жінки

Багато дечого закидують нинішнім жінкам. Але в однім погоджуються наші бабуні й наші матері з часів еманципації, (хоч закид цей роблять із різних мотивів), що вони, ті молоді жінки занадто вибагливі на вбрання, різні прикраси, що вони занадто дбають про свій зовнішний вигляд, забагато вживають спортів, косметиків і інше.

Але чи дійсно молоді жінки такі легкодушні? Чи сталось щось непослідовного між тими трьома поколіннями? Розгляньмо справу ближче!

Давніше (за часів бабунь) жінка кінчила свою освіту вже між 16—18 роком життя й зараз хотіла забезпечити собі будучність. Одиноким забезпеченням прожитку жінки було тоді подружжя, очевидно з чоловіком добре матеріяльно ситуованим. Для зєднання того чоловіка вона приготовлялась від ранніх літ, а саме, ціла освіта й ціле виховання було спрямоване до того, щоб жінка робила як найкраще враження своєю появою. Для того вона вчилася гарно вести розмову, танків і гри. Освіта ця була дуже поверховна й без ніякого практичного примінення. Її заняттям були робітки, котрими обмотувала цілу хату немов павутинням, а у домашнім господарстві випадало молодій дівчині нічого не розуміти. Її вбрання було гарне й стрійне, але непрактичне, щоб в нім працювати, а ціла її поява робила враження непридатности до життя й слабосилости, ці тодішнього »вічно жіночого«. Виправа молодої дівчини складалась із тузинів ручно шитого білля, багато різблених статків, срібла, різних прикрас, котрих держання в ладі, забирало весь час її життя. По вінчанню вона вже небавом переставала дбати про свою появу, як про справу на дальше вже недоцільну й непотрібну.

Піонірки жіночого руху в першій мірі виступили проти замикання особовости жінки у тій формі життя. Вони змагали до того, щоб поглибити своє знання, чи то для самого знання, чи то для того, щоб дістати працю. Вони революційно відкидали конвенціональні форми товариського життя та хотіли на кожнім кроці зазначити своє визволення із дотеперішнього існування. На зовні вони це зазначали занедбанням своєї появи, відкидали всі прикраси, а своє вбрання упрощували нераз до пересади.

Із здобутками еманципації, із рівноправністю жінок, пройшов оцей воюючий стан і настає змагання до рівноваги. Жінки починають дбати не тільки про поглиблення свого знання, але теж звертають чимраз більше уваги на свій зовнішний вигляд. Вплинула на те й боротьба за існування, в котрій побіджають звичайно ті жінки, котрих поява робить добре враження, з котрих вигляду пробивається здоровля, здібність до праці й життєрадісність. Таке наскрізь реальне наставлення до життя, наказує жінкам примінити своє вбрання якнайбільш практично, хоч естетично до праці, а своїй появі надати враження здоровля, меткости й скорости в рухах. Звідси й отся модна струнка лінія, що наказує залишити вигляд давної поважної достойности, а каже дбати про нову появу примінену до нових умовин життя.

Очевидно, що те піклування про свою особовість забирає жінкам дуже багато часу. Спорти, гігієна тіла, дбайливість про своє вбрання, абсорбує новітню жінку у великій мірі. Але те не є ще трагедією, якщо приглянемося ближче, що вони задля цього закинули робити. Новітня жінка не робить отцих мозільних, хоч часто неестетичних робіток, не має, а тому й не порядкує оці давні немодерні статки. Статки новітньої жінки зовсім прості, хоч дуже естетичні, а обмежені вони до найконечніших потреб і до малого простору нових мешкань. Вони закривають все те, що містять у собі, докладно перед порохом, а їх гладку поверхню не тяжко вдержати в ладі. Так отже бачимо, що через переміну жінки нічого не занедбано, а її піклування про своє здоровля, має для людства напевно велике значіння.

Яке із того заключення?

Новітня жінка змагає до того, щоб у неї була в рівновазі її освіта та її вигляд. Вона змагає до того, щоб поглибити своє знання, але змагає теж до того, щоб своєю появою викликати корисне враження. Вона вже не є односторонна. Вона хоче жити й її вигляд не має закраски відчуження від життя для знання, закраски аскетичности, яку, мало життя перших еманципанток. Вправді ще може все не є в повній гармонії, може тут і там для різноманітности переважає одна або друга сторінка, але одно є ясне, що її життя є новим етапом — змаганням до повної гармонійности особовости жінки.

В.

———o———

Курс інструкторок сільського господарства

Саме тепер, як Львів кінчить працьовитий рік, відбувається курс для інструкторок сільського господарства. Триває він три місяці, від 1. квітня до 7. липня, а уладжує його Т-во »Союз Українок«, враз із Т-вом »Сільський Господар«.

На курс записалося 19 учасниць. Всі вони мають середну освіту, деякі із них мають практику в громадянській праці на селі. Кілька курсанток виделеґували філії Союзу Українок.

Курс складається із теоретичної й практичної частини. Обі частини предметами свойого навчання й призвищами своїх прелеґентів дають запоруку, що курс поставлений на високім рівні.

Курсантки виготовляють реферати, над якими відбувається основна дискусія. Як бачимо, теоретичне підготування дістануть вони дуже добре.

З практичних предметів на першім пляні є куховарство. Рівень науки куховарства пристосований в першу чергу для села, звертається головну увагу на варення, печення й сковання та приладжування тих продуктів, якими розпоряджає село. Але звертається теж увагу на вибагливіші річи.

Із інших практичних предметів курсантки відбули одноТижневу садівницьку й огородницьку практику, мають відбути (частина вже відбула) практику в мясарні »Центросоюзу«, у »Маслосоюзі« та у птахівничій кооперативі »Кома«. Вони відвідали зразковий садок інж. Ю. Мудрака й проф. Панчишина, державну, городничу школу в Замарстинові, плянтації помідорів в Збоїсках.

Наука забирає може навіть забагато часу у курсанток, бо вона триває від 9. до 12. години й від 16. до 19. По 12. годині курсантки ідять обід, який самі приготовили. Ті обіди коштують їх по 50 грошів. Позатим, щоб збільшити приходи на закупно харчів вони приймають на обіди теж сторонних людей 5—6 осіб денно.

По думці проводу, курсантки є дуже добрим матеріялом, а не менше як 3/4 з їх числа стануть дуже продуктивними робітницями на полі інструування в сільськім господарстві. Слід ще підчеркнути й те, що на курсі вони дуже зжились зі собою й багато з них остане й по науці, у близьких взаєминах. Є це для будучої праці справа великого значіння.

»Союз Українок« не думає закінчити на тім одним курсі, він думає організувати їх більше та змагати враз із Т-вом »Сільський Господар« до того, щоб оснувати принайменше одну однорічну жіночу господарську школу.

В.

З діяльности Філії Т-ва „Охорони Воєнних Могил" у Кракові

Від довшого часу існує в Кракові філія Т-ва „Охорони Воєнних Могил". В першу чергу опікується могилами наших Поляглих на Раковицькому цвинтарі й в околиці. Могили Поляглих (а їх багато на цвинтарі) удержує у взірцевому порядку. Від кількох літ старається поставити памятник на цих могилах. Зразу були різні перешкоди зі сторони урядових чинників, котрі з часом удалося побороти. Недавно виготовлено проект памятника (уже четвертий раз), що на його врешті з деякими змінами власті згодилися. В цьому напрямі веде Т-во дальше невпинно працю. І ось уже вкоротці — є надія — довершить свою давню мрію та здвигне памятник на дорогих могилах.

Багато праці й труду вкладає й є мотором філії теперішній голова Т-ва п. Прокіп Мацелюх і технічний референт п. Петро Смик.

Т-во „Охорони Воєнних Могил" попри це є ініціятором кожного майже свята, академії, концерту тощо в честь Поляглих.

І так у першому дні Зелених Свят (16. VI.) старанням цьогож Т-ва відсвяткувало краківське громадянство память Поляглих Академією.

На програму склалися:

1. Відчинення—гол. Т-ва О. В. М. — п. П. Мацелюк;
2. Вступне слово — студ. Лев Шкреметко;
3. Деклямація—студ. Р. Паньків;
4. „Тихий вітер"—муж. хор;
5. Гра на цитрі—п. Клецандрівна;
6. Рецитація — абс. мед. В. Кобільник;
7. „Ой Морозе, Морозенку" — муж. хор.

Закінчилася академія відспіванням національного гимну. Хором проводив інж. Менцінський.

Академію попередила панахида, що її відправив на цвинтарі на гробах Поляглих о. д-р П. Хрущ.

Годиться на цьому місці зазначити, що Краків завдяки рухливому Т-ві „Охорони Воєнних Могил" усе з пієтизмом обходить подібні свята. Завдяки йому від довшого часу панував теж у Кракові звичай уряджувати рік-річно в першому дні Зелених Свят процесійний похід на спільні могили Поляглих. Та на превеликий жаль похід такий у цьому році чомусь то не відбувся.

Т. Ст.

———o———

Про виставу нутра дому

Заходом львівської Реміснечої Палати зорганізовано у Промисловім Музею виставу нутра дому. Виставляють на ній свої праці члени меблярської кооперативи, фірма лямп „Ґальванія", робітня диванів „Анка", лякерники, декоратори і покоєві малярі, фахівці рамок і декораційних предметів, а з наших фірм фірма „Око".

Ця невеличка виставка заслуговує на повне признання. Всі меблі не поставлені всуміж, що зовсім затрачувало б їхню гармонію, з усіми іншими дрібнішими предметами, але є розміщені у мініятюрних кімнатах, які своїми помальованими стінами, занавісами, килимами, лямпами та іншими декораційними предметами дають ілюзію правдивих мешкань. Вистава стоїть на високому рівні.

З різних причин слід би нашій публиці зазнайомитися з тою виставою. Вона допомогла б нам між іншим освідомити собі, до чого ми маємо змагати у своїм мешканні, а саме до простоти, доцільности і високого естетичного рівня.

———o———

ЩО ДОБРЕ ЗНАТИ?

Останків мила не слід викидати, їх треба розварити, додаючи води, злити до пляшок та вживати до миття долівки.

Чи матерія не пускає кольору, пізнаємо в той спосіб, що кусок її звогчуємо, підкладаємо під неї папір і потираємо. Якщо не остануть кольорові пятна, то матерію можна прати.

Лискучі місця на одежі усуваємо в той спосіб, що кладемо одіж на кухонним столі і щіткуємо її мішаниною спирту, оцту і води (всі три складники у рівній частині). Матерія виглядає дуже свіжо, тим більше, що набере давньої туґости.

НОВИНКИ

29 ЧЕРВНЯ — СУБОТА

Сонце: Схід: 3·20
Захід: 19·33
Місяць: Схід: 00·20
Захід: 13·51

———o———

Україн.-кат.: Тихона еп.
Україн.-правосл.: Тихона еп.
Рим.-кат.: *Петра й Павла.*

———o———

— Новий склеп — Йосифа Падалевського, Легіонів 3 (побіч кіна »Паляс«), поручає найновіші моделі торбинок і жіночих парасольок. Ціни низькі. 9247

———o———

— **Т-во „Плай“ і Клюб „Нової Хати“** влаштовує в неділю, 30. червня ц. р. спільну прогулку до Винник. Виїзд із Личаківського двірця в год. 15·22. Поворот пішки.

— **Буревій у Данціґу.** В четвер лютувала над данціґським побережжям буря. Грім ударив у два збірники фірми Бальтіше Спіртверке, де було 200 тисяч літрів спірту. Збірники експльодували. Сила вибуху була така велика, що впромірі кільометра від місця вибуху повилітали всі виставові шиби. Рятункова акція була дуже утруднена.

— **Б. видавець і редактор львівської „Газети Цодзєнної“ убив свою дружину.** В четвер вечором в год. 18. в домі при вул. Ґондуліча 1, убив двома револьверовими стрілами свою дружину Анну 42-літней Мечислав Тумен, б. видавець і редактор львівської „Газети Цодзєнної“. Анна Якобі - Туменова була третя з черги дружина Мечислава Тумена. Першою його дружиною була дочка одного грек. - кат. священика зі Стрийщини. Та з нею розійшовся Тумен по двох роках подружого життя. Внедовзі по розводі Тумен оженився вдруге з дочкою одного львівського будівничого, з якою теж розвівся по півторарічному подружому житті. Врешті оженився Тумен втретє з вдовою по друкарі, з 40-літною Анною Якобі. Вона була властителькою бюра оголошень, яке добре просперувало, аж доки не почав ним керувати Тумен. Тоді бюро те почало підупадати і на тому тлі доходило до колотнеч між Туменами, а в четвер вечором підчас такої колотнечі Тумен убив свою жінку, а по кількох годинах сам зголосився на поліції.

— **Гадюка, як іменинний дарунок.** Одна гарна панна в Познані дістала кілька пачок як іменинні дарунки. Коли одну з них відчинила, жахливо крикнула й упала, зомлівши. Батьки, що прибігли їй на рятунок, побачили, як з пачки, яку їх дочка відчинила, виповзла гадюка. Гадюку вбили, а дочку привели до притомности. Хто їй прислав того рода іменинний дарунок—невідомо.

— **Спеки.** В цілій Польщі панують тепер: великі спеки. Температура доходила цими днями в деяких місцевостях до 42 степенів Ц. вище зера.

— **Автомобілева катастрофа на львівському ринку.** Виїзджаючий з вулиці Руської трамвайний віз „1“, ударив цілою силою в тягаровий автобус. Обійшлось на матеріяльній шкоді. Жертов в людях не було.

— **Процес за зневагу католицького костела.** У варшавському суді розпочався процес проти славетних священиків старокатолицького костела в Боженцїне за зневагу католицького костела. На лаві обвинувачених засіли Стефан Колянко й Францішек Муха. Оба ті священики заложили під Варшавою старокатолицьку громаду і відправляли богослуження в польській мові. Кожної неділі виголошували вони проповіди проєи костела й папи. Римо-католицький панотець Боженціят потягнув їх до судової відповідальности.

— **Ліквідація Совпольторгу.** На цілій території Польщі відбувається ліквідація спілки для польсько-совітської торговлі т. зв. Совпольторгу. Утворення нового товариства для польсько-совітської торговлі натрапляє на великі перепони, бо західні держави дають совітам три або чотири річні кредити, тимчасом всі польські трансакции оперті були на 18-ти місячнім кредиті. Це одна із причин спиненння совітських замовлень в Польщі.

— **Крадіж через отверте вікно.** Про те, що у Львові, навіть в теплі літні дні, не можна спати при отвертім вікні переконався Іван Домбровський, що живе при вул. Длугоша ч. 13. Злодії забрали йому 120 злотих готівкою, вбрання, інвалідську легітимацію—усе разом вартости 350 злотих.

— **Небезпечна трійця.** Минулої ночі поліція придержала небезпечних трьох осібняків, що вибирались на злодійську виправу при вулиці Набеляка.

— **Бажав відібрати собі життя.** Болеслав Вольскі, що мешкає при вул. Ормянській хотів відібрати собі життя, підтинаючи жили на руках. Нещасного врятовано.

— **Повісився, бо не міг заплатити 8 злотих.** Убогий виленський вантажник Владислав Юргелянєц дістав від виленського магістрату платничий наказ на 8 злотих. Бідний вантажник так сильно зажурився тим, що не може заплатити цих 8 злотих, що повісився у мешканні своєї матери. Це завважили присутні в хаті і своєчасно ще відтяли самовбивника та врятували йому життя.

— **Вдруге зацвили груші.** В одному саді в Торуні зацвили тепер вдруге груші. Не дуже рідке явище, щоб в червні цвили вдруге овочеві дерева, тим більше, що на цих деревах є вже тепер овочі, величини волоського оріха, а то й більші.

— **Цікавий сон.** Один селянин в Юґославії мав сон. Він видів горбок, а на ньому церкву. Горбок, який він видів у сні був недалеко його хати. Коли збудився, зачав з кількома сусідами розкопувати горбок і докопався до фундаментів колишньої римської святині. Там найдено мальовила з 200—300 літ перед Хр. великої вартости.

— **Фабричні пожежі в Німеччині.** В Ебер携вальд біля Берліна вибухла пожежа у фабриці пасти й асфальту. Згорів фабричний магазин та машини. — В одній з великих цеголень в околицях Мюнхену вибухла пожежа, що знищила всі фабричні будинки. З цілої околиці змобілізовано вогневу сторожу й їй не вдалося вгасити вогня. Рятункова акція була дуже утруднена, з огляду на те, що валилися фабричні димарі.

— **Хмаролім у Шкотії.** Над Шкотією, зокрема над Ґлезґовом були цими днями хмаролім, що заподіяв великі шкоди. На деяких вулицях Шкотії рівень води доходив до одного метра. Громи підчас буревію ударили в кілька домів.

— **Французькі лікарі проти лікарів-чужинців.** Цими днями відбулося у Парижі велике віче французьких лікарів і медиків проти ухваленого французьким парляментом закону, що обмежує виконування лікарської практики лікарям-чужинцям у Франції. Французькі лікарі вважають, що цей закон є за мало радикальний. Вони домагаються, щоб рішуче не дозволяти відбувати лікарську практику у Франції тим лікарям - чужинцям, які не відбули військової служби у французькій армії.

— **Румунські державні урядовці домагаються підвишки платні.** Союз румунських державних урядовців вислав меморіял до уряду, в якому домагається підвишки платень для урядовців. Своє домагання мотивує тим, що кошти прожитку в Румунії значно збільшилися.

— **Мексиканські „чарівниці“.** В середньовіччу, як знаємо, палено на кострі чарівниці. Було це варвавство. Але ж таке саме варварство трапилося недавно (XX вік!) в одному мексиканському селі. Жінки того темного села рішили, що на кострі треба спалити одну 75-літню старушку, бо вона „чарівниця“. По такому рішенні витягнули старушку з хати, поставили на костир і підпалили його. Та повідомлена про цей самосуд поліція приїхала своєчасно до села й увільнила старушку якраз у моменті, коли підпалювано костир, як пізніше виявилося, корова старушки вродила три телята. Це вистарчило для мексиканських жінок, щоби вважати старушку — чарівницею.

— **Троцкій глухонімий.** Як відомо, Троцкій приїхав тепер до Норвеґії нібито лікуватись. Їхав до тієї країни під прізвищем Лотова і цілу дорогу вдавав, що є глухонімий. Переговори в справі одержання норвеської візи тривали 4 місяці. Соціялістичний уряд, що тепер при владі в Норвеґії, згодився остаточно дати Троцкому візу, але під умовами, що Троцкій мешкатиме в Норвеґії тільки пів року, що зложить у депозиті в норвезькому банку більшу суму грошей як ґарантію, що не проситиме нікого з норвежців матеріяльної помочі, що не вестиме ніякої політичної діяльности та що мешкатиме в означеній норвезьким урядом місцевості. Крім того норвезький уряд заявив Троцкому, що не бере на себе ніякої відповідальности за евентуальні атентати на нього. На всі умовини Троцкій згодився.

— **Щодня 5 самогубств.** Шанґгайські (Китай) лічниці оголосили статистику самовбивників. З тієї статистики виявляється, що щоденно привозять до шанґгайських лічниць 5 самовбивників. Між ними переважно жінки й діти.

Стефанія Кунинець, Ольга Мокрицька, Марія Мороз, Стефанія Пелиньо, Наталія Подлуська, Марія Прокопович, Стефанія Тершаковець, Ярослава Тис, Ольга Тимочко, Дарія Фіґоль, Володимира Хміль, Ірина Хойнацька, Марія Цап Катря Чмир і Пелягія Шульга; одна учениця відступила.

— Іспит зрілости. В днях 15.—21. червня відбувся під проводом директора заведення, о. крилош. Лисиняка, іспит зрілости, до якого зголосилися 24 учениці. Здали: Марія Бріль, Ірина Бугель, Марія Вільчинська, Олена Гаврих, Стефанія Гладишовська, Ірина Ґураль, Ольга Жарська, Марія Жидачек,

---

†

Ярослава з Яскуляків

Макарушкова

жінка лікаря в Чорткові упокоїлася в Бозі по короткій і тяжкій недузі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами дня 28. червня 1935, проживши 28 літ. Похорони відбудуться в неділю, 30. ц. м. в год. 5-тій пополудні з дому жалоби у Львові при вул. Богуславского 14., на Личаківський цвинтар.

На цей сумний обряд запрошує всіх свояків і знайомих горем прибиті

Муж, Родичі й Рідня.

Панахида відправиться в суботу, дня 29. ц. м. в домі жалоби в год. 7. вечором, а Поминальне Богослуження за упокій душі Покійної — в понеділок, дня 1. липня ц. р. в год. 8. рано в Архикатедральному Храмі св. Юра.

Трагедія між звірятами: 10 000 оленів згоріло

В великанських лісах біля Бофор, в північній Кароліні, вибух грізний вогонь, якого жертвою впало 10.000 оленів зоологічного городу. Догадуються, що пожежу викликала необережна папіроска. Жахливі сцени відбувалися між звірятами. Старі олені кидалися в полумя, щоб ратувати своїх маленьких діточок та гинули в страшних муках.

———o———

З театру Богдана Сарамаги

В неділю, 23. 6. в селі Літині, пов. Дрогобич, згинув трагічною смертю від грому член театру Володимир Прихода.

Зворушені цією трагедією інтеліґенція, місцеве й доокольне селянство поспішило з доразовою поміччю, чим причинилося до звеличання похоронів. На цьому місці Дирекція і члени театру складають сердечну подяку Всеч. о. Деканові Стецеву з Літині за ласкавий провід похоронами; о. Проф. Катехитові Подолякові з Дрогобича за зворушуючу промову під домом читальні »Просвіти« в Літині; Всеч. о. Парохові Малецькому з Ріпчиць за промову на цвинтарі. — Довколичній інтеліґенції (особливо міста Мединичі) складаємо сердечну подяку за слова співчуття й поміч. — Містоголові Читальні п. М. Гулінові, Кооперативі й Молочарні в Літині велике Спасибіг за їхню таку велику прихильність, співчуття й пораду в такому великому нещастю, яке стрінуло несподівано наш театр.

Богдан Сарамага *Петро Сорока*

— **Буревій над Данією.** Над Данією пройшов цими днями сильний буревій з громами. Громи знищили багато господарств.

ОГОЛОШЕННЯ

(За оголошення Редакція не відповідає)

БІРЖА

Львів, 28-го червня 1935.

ГРОШІ.

1 амер. доляр 5.25—5.28; 1 канад. дол. 5.20; 100 чеських корон 21.05; 100 франц. франків 34.50; 100 німецьких марок 179.00; 100 австр. шилінгів 100; 1 фунт штерл. 25.90; 100 швайц. фр. 172.50; 100 румунських леїв 3.50; 100 лірів 43.30.

ЗОЛОТО.

1 гр. зол. 5.9244; 1 зол. доляр 9.18—9.20; 10 золотих рублів 47.50—48.50; 20 золотих корон 37.00—37.50.

СРІБЛО.

Корона 0.34; рубель 1.50; флюрена 0.85; 1 гр. срібла 0.07—0.08.

ЗБІЖЖЯ

Ціна 100 кг. у Львові, у скобках подана ціна в Підволочиськах:

Пшениця одноціла 17.75—18.00 (16.25—16.50); пшениця збірна 16.75—17.00 (15.25—15.50); жито одноціле 15.00—15.25 (13.00—13.25); жито збірне 14.50—14.75 (12.50—12.75); ячмінь одноцілий (12.75—13.00); ячмінь на мливо 14.25—14.50 (12.25—12.50); овес одноцілий 18.75—19.25 (16.75—17.25); овес збірний 17.00—17.50 (14.70—15.25); кукурудза 19.50—20.00; бобик 14.00—14.50; гречка на мливо 17.00—17.25; лен 40.00—42.00; гречана каша 30.00—31.00.

НАБІЛ

»Маслосоюз« платив за 1 кг. дес. масла в дні 28. червня — 2.10 зл., за 1 кг. масла експорт. — 2.15 зл.

»Маслосоюз« зпиводу вичікуючої тенденції цін на молоко в дні 28. червня не ставив.

Дня 28. червня платив »Маслосоюз« кооперативам льоко Львів за літру сметани 65 гр. Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 24. гр. Копа яєць 2.60 зл.

Тенденція на масло, яйця, сметану сильна, на молоко вдержана.

Маслосоюз устійнив дефінітивні ціни: За 1. кг. масла десеревого від 11. 6. до 21. 6. — 1.90, а за 1 кг. масла експортового в тім самім часі — 1.95 зл.

Маслосоюз устійнив ціни на молоко: від 16. до 21. червня — 15 сот. за літру.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що починаючи від 26-го червня платив за 1 кг. живої ваги, птиці, льоко подвіря, птахомасарні, Львів, **Декерта 4.**

Курята від 50 дкг.	1.00
Молоді кури однорічні	0.80
Пантарки 1. сорт.	1.30

»Маслосоюз« приймає птицю, згідно з визначеним кожному доставцеві приділом.

Когутів, качок, гусей, індичок і індиків, з огляду на кінець сезону, не приймається.

ОПОВІСТКИ

Ілюстровану поступову *Науку* закладання і ведення *Пасічництва*, висилає по 50 сот. вже оплачено Й. Застирець, Львів, Косинерска 9.

ПРОГРАМА РАДІО

Неділя, 30-го червня 1935 р.

Львів. 8.30 з Варш. Рання авдиція — 9.55 Програма. — 10.00 Плити. — 10.30 Тр. з Роґалінка через Познань. Богослуження. — 11.57—14.00 з Варш. Кличі часу; Музика. — 15.00 »Липень« — 15.10 Плити. — 15.22 з Варш. Перегляд ринків рільних продуктів. — 15.35 Плити. — 15.45 з Варш. Виклад. — 16.00 з Варш. Концерт солістів. — 16.45 з Познаня. Літ. нарис. — 17.00 з Варш. Концерт. — 18.00 Військ. Вишкіл. — 18.15 з Варш. Плити. — 18.30 з Кракова. Спів. — 19.00 Програма на завтра. — 19.10 Рекл. концерт. — 19.25 з Варш. Музика. — 19.50 Фейлетон. — 20.00 Виклад. — 20.10 з Варш. Концерт. — 20.45 Виклад. — 20.50 з Варш. Вечірний денник. — 21.00 з Варш. Спів. — 21.30 Виклад. — 21.45 з Варш. Плити. — 22.00 з Варш. Спорт. — 22.01 Спорт зі Львова. — 22.20 з Торуня. Музика. — 23.00 Метеоролог. вісті. — 23.05—23.30 Плити.

—o—

Закордон. Прага. 7.00 Концерт з Карлових Варів. — Гамбурґ. 9.00 Недільна музика. — Франкфурт. 10.30 Концерт хору. — Ляйпціґ. 11.30 Кантата Баха. — Відень. 11.45 Симф. концерт. — Берлін. 12.00 Популярний концерт. — Будапешт. 12.30 Концерт оперової орхестри. — Мюнхен. 13.00 Музика. — Будапешт. 15.50 Дуети гарф. — Кельн. 16.00 Концерт. — Бресляв. 17.30 Веселе. — Мюнхен. 18.00 Концерт. — Брно. 18.00 Концерт —Гамбурґ. 18.20 Квартет ф-дур. — Ляйпціґ. 18.20 Концерт. — Кельн. 19.00 Музика. — Букарешт. 19.20 Румунські пісні. — Франкфурт. 20.00 Вечір опер. — Копенгаґа. 20.10 франц. музика. — Мюнхен. 20.20 »Кравці з Шенав«, ком. опера Брандт-Біса. — Медіолян. 20.40 »Іль Перґолезе«, опера Л. Лянді. — Рим. 20.45 Орх. концерт. — Прага. 21.25 Музика. — Берлін. 22.30 Тан. музика. — Братислява. 22.50 Циганська музика. — Копенгаґа. 23.00 Музика. — Франкфурт. 24.00 Концерт.

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР »ВЕСЕЛКА«

дирекція Олекси Тимченка.

Єзупіль:

29. 6. »Парада Веселки«.
30. 6. »Поцілунок Юди«.
1. 7. »Зрада«.

Дирекція Театру просить арт. Славу Заяцівну негайно подати свою адресу. Єзупіль, Укр. Кооп.

Український Театр **Б. Сарамаґи**

під артистичним проводом

П. Сороки

Добровляни:

29. 6. Панна чи вдова.
30. 6. Швейк.

Дрогобич:

1. 7. Моя сестра і я. (Княжна на драбині).
3. 7. Панна чи вдова.
3. 7. Блакитний лис.
4. 7. Бо хто не ризикує.

Вкоротці театр загостить до Борислава, Мразниці, Тустанович, Східниці й Трускавця.

Український Наддніпрянський Театр
дир. П. Карабіневича

Устріки.

29. 6. Дні нашого життя.
30. 6. Мусиш бути моя.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР:

Пятниця, субота, неділя (28., 29., 30. 6.), год. 8. »Школа податників«.

ТЕАТР РІЗНОРОДНОСТЕЙ:

Нечинний.

СЬОГОДНІ В КІНАХ:

Адрія: »Долина тривоги« й »Шалена ніч в Зоо«.
Аполльо: »Фраскіта«.
Атлянтік: »Гармонія« (больш. муз. комедія). »Світ залюблений« (амер. комедія).
Ванда: »Шумовиння вулиці« й »Ворожі подружжя«.
Гражина: »Ледви вчора«.
Касіно: »Віденські ночі«.
Колісей: »Вбивство в Трінідад« і ревія: »Останній раз забавляємо вас«.
Коперник: »Нічне життя богів« і »Добра ворожка«.
Марусенька: »Поворот Франкенштайна« і »Марнотравний син«.
Муза: »Люди в білому« і »Це все жарт«.
Пакс: »Голгофта« (великий релігійний фільм).
Паляс: »Невловимий«. (Людина без обличчя).
Пан: »Не хочу знати, хто ти«.
Рай: »Азбука кохання«
Світ: нечинний
Стилеве: »Пані й шофер« та ревія.
Утіха: »На дні океану« й ревія.
Химера: »Місто під терором«.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ: Ціла сторінка 400.— зл.; пів сторінки 200.— зл.; чверть сторінки 120.— зл. — **МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ:** За 1 мм. на 1 шп. 40 ґрошів. **ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ:** — за слово: Матримоніяльне 15 ґр.; звичайне 10 ґр. Пошукування і подажа праці 5 ґр. — Сторінка має 4 шпальти. — Оголошення в тексті 50 проц., на 1-ій сторінці 100 проц. дорожчі.

Поштову оплату заплачено гуртово. Pocztowa należytość zapłacona ryczałtem.

Видає: Видавництво »Українська Преса«. Друк. Медицький — Тиктор, Львів, Бляхарська 9. Тел. 34-76. Відповідальний редактор: ЛЕВ ЧУБАТИЙ.